

Eerste zoen

Ruud van der Heijden

Vaak denk ik nog aan die zondagmorgen,
'kzag jou zitten bij 'n vroeg concert.
'k Wist niet of ik wel of niet mocht lonken,
dus koffie maar gedronken, tot ik simpel werd.
Later toen de Liebesträume speelden,
heb ik toch maar weer jouw blik gezocht.
Nu zag ik jou ook verstolen kijken
en al vlug zou blijken, dat je mij ook mocht.

**Nooit zal ik dat vergeten, die allereerste zoen.
Ik wil het nu wel weten, ik wist toen, niet wat te doen.**

Steeds weer denk ik aan die zondagmiddag,
toen we samen liepen door de hei.
'kRook de bremgeur in jouw blonde haren,
'kwist dat we vrienden waren, ik voelde mij zo blij.
Later toen we aan het vennetje zaten,
luisterend naar de zomerwind in't riet,
voelde ik dat alle verdere dagen,
na zo'n dag vervagen, vallen in het niet.

Denk vaak aan die mooie zondagavond,
dat ik jou voor 't eerst naar huis toe bracht .
'kWist niet of 't je wel of niet mocht kussen,
jij lachte ondertussen, wat heb je toen gedacht?
Later toen we vaste vrienden werden,
vaster dan ik ooit maar had verwacht,
wist ik dat ik heel m'n verder leven,
Jou 'n kus mocht geven, iedere zondagnacht.